

Не нападају Србију због Милошевића, него нападају Милошевића због Србије

Пише: Слободан Милошевић
среда, 11 март 2009 20:51

(Из Архиве НСПМ-а, 02.10.2000)

Поштовани грађани,

Пред други круг избора желим да вас на овај начин упознам са својим виђењем изборних и политичких прилика у нашој земљи, посебно у Србији.

Као што и сами знате пуну деценију трају напори да се цело Балканско полуострво стави под контролу неких западних сила. Велики део тог посла је обављен успостављањем марионетских влада у неким земљама, претварањем тих земаља у земље ограниченог суверенитета или лишене сваког суверенитета.

Због нашег отпора таквој судбини за нашу земљу, ми смо били изложени свим притисцима којима у савременом свету људи могу бити изложени. Број и интензитет тих притисака умножавао се како је време пролазило. Своје искуство у другој половини двадесетог века које велике силе имају у рушењу влада, изазивању немира, подстицању грађанских ратова, компромитовању и ликвидирању бораца за националну слободу, довођења држава и народа на руб сиромаштва - све је то примењено на нашу земљу и наш народ.

Догађаји који су организовани за наше изборе су, такође, део те организоване хајке на земљу и народ, зато што су наша земља и народ баријера успостављању потпуне доминације на Балканском полуострву.

У нашој јавности је већ дуго присутна групација која, под именом опозиционе политичке партије демократске оријентације, заступа интересе влада које су носиоци притисака на Југославију, а посебно на Србију. Та групација се на овим изборима појавила као

Не нападају Србију због Милошевића, него нападају Милошевића због Србије

Пише: Слободан Милошевић
среда, 11 март 2009 20:51

Демократска опозиција Србије.

Њен стварни шеф није њихов кандидат за председника државе. Њен дугогодишњи шеф је председник Демократске странке и сарадник војне алијансе која је ратовала против наше земље. Он своју сарадњу са том алијансом није могао ни да сакрије. Уосталом, читавој нашој јавности је познат његов апел НАТО-у да се Србија бомбардује онолико недеља колико је неопходно да би се њен отпор сломио. На челу тако организоване групације на овим изборима налази се, дакле, заступник војске и влада које су недавно ратовале против Југославије.

Заступајући те интересе, из ове групације су нашој јавности послате поруке - да ће са њима на челу Југославија бити изван сваке опасности од рата и насиља, да ће доћи до економског просперитета, видно и брзо оствареног вишег стандарда, такозваног повратка Југославије у међународне институције, и тако даље.

Поштовани грађани,

Моја је дужност да вас јавно и на време упозорим да су та обећања лажна. И да ствари стоје обратно, јер управо наша политика гарантује мир - а њихова само трајне сукобе и насиље. А ево зашто.

Успостављањем власти коју подржава, односно коју инсталира заједница земаља окупљених у НАТО алијанси, Југославија би неизбежно постала земља чија би се територија брзо распарчала. То нису само намере НАТО, то су и предизборна обећања Демократске опозиције Србије. Од њихових представника смо чули да ће Санџак добити аутономију за коју се члан њихове коалиције Сулејман Угљанин, вођа сепаратистичке муслиманске организације, залаже већ десет година и која фактички дефинитивно издваја Санџак из Србије. Њихова су обећања такође везана за давање аутономије Војводини која је таква да је не само издваја из Србије и Југославије, већ је, по свему, чини саставним делом суседне Мађарске. На сличан начин би се одвојила од Србије и друга подручја, нарочито нека њена рубна подручја. Њихово припајање суседним државама одавно је врућа тема тих држава, а које стално подстичу припаднике мањина тих држава у Југославији да дају свој допринос присаједињењу делова наше земље суседним државама.

Не нападају Србију због Милошевића, него нападају Милошевића због Србије

Пише: Слободан Милошевић
среда, 11 март 2009 20:51

У склопу те политике за распарчавање Југославије Косово би била прва жртва. Његов садашњи статус би се прогласио за легалан и дефинитиван. То је први део Србије са којим би се она морала да опрости, не изражавајући, при том, чак ни наду да ће јој тај део њене земље једном моћи да буде враћен.

Територија која би преостала да носи име Србије била би окупирана од стране међународних, америчких или неких трећих војних снага које би ту територију третирали као војни полигон и као власништво којим се располаже у складу са интересима силе чија се војска на њој налази.

Слику тог располагања и последице тога располагања, гледали смо већ деценијама, а нарочито, у овој деценији у многим земљама широм света, најалост последњих година и у Европи, на пример на Косову, Републици Српској, Македонији, у нашем непосредном окружењу. Српски народ би снашла судбина Курда, са перспективом да буду истребљени брже јер их је мање од Курда и јер би им кретање било ограничено на мањи простор него што је онај на коме се Курди већ деценијама налазе.

Што се Црне Горе тиче њена судбина би била препуштена мафији чија би правила игре грађани требало добро да знају. Свака недисциплина, а поготово свако противљење интересима мафије ставља вас на листу за одстрел која искључује право на свако помиловање.

Дао сам овај приказ о судбини Југославије у случају да се прихвати избор НАТО-а за нашу земљу, са циљем да упозорим и на то да би у том случају осим губитка земље и понижења њених грађана, сви живели под непрекидним насиљем.

Нови власници државне територије некадашње Југославије као и окупатори преостале српске територије вршили би, по природи ствари, терор над становништвом, чију су територију окупирали. Сам српски народ би истовремено водио непрекидну борбу за поново успостављање српске државе и за своје поновно окупљање у њој. Они не желе мир и благостање на Балкану, они желе да ово буде зона сталних сукоба и ратова који би им пружили алиби за трајно присуство.

Марионетска власт, дакле, гарантује насиље, могући дугогодишњи рат, све само не мир.

Не нападају Србију због Милошевића, него нападају Милошевића због Србије

Пише: Слободан Милошевић
среда, 11 март 2009 20:51

А само наша сопствена власт гарантује мир.

Затим, све земље које су се нашле у статусу ограниченог суверенитета, са владама под утицајем страних сила, вртоглавом су брзином постајале сиромашне. И то на начин који искључује наду у праведније и хуманије социјалне односе. Велика подела на већину сиромашних и мањину богатих - то је слика Источне Европе већ неколико година и њу сви можемо да видимо. Та слика не би мимоишла ни нас. И ми бисмо, под командом и контролом власника наше земље, брзо стекли огромну већину веома сиромашних чија је перспектива да из тог сиромаштва изађу веома, веома неизвесна и далека. Мањина богатих била би састављена од шверцерске елите, којој би било допуштено да буде богата само под условом да буде у сваком погледу лојална команди која одлучује о судбини њихове земље.

Јавна и друштвена својина би се брзо трансформисале у приватну, али власници те својине, из досадашњег искуства наших суседа, би по правилу били странци.

Мали изузеци би били искључиво они који би право на власништво куповали лојалношћу и покорношћу која их измешта из сфере елементарног, и националног и људског, достојанства. Највећа национална добра у тим приликама постају власништво странаца, а они који су њима до сада управљали, чинили би то, у овим измењеним приликама, као службеници страних фирми у сопственој држави.

Уз национално понижење, растурање државе и социјалну беду нужно би морало да дође до многих облика социјалне патологије, међу којима би криминал био први. То није пука претпоставка већ искуство свих земаља које су прошле тај пут који ми избегавамо по сваку цену. Престонице европског криминала већ скоро деценијама нису на Западу, као што је некада било, већ на истоку Европе. Нашем народу и овај садашњи криминал тешко пада јер смо дуго, од Другог светског рата до 90-их година, живели у друштву које за криминал тако рећи није знало. А неки већи криминал који се не може избећи у друштву које бисмо постали, губљењем суверенитета и великог дела територије, тај већи криминал био би за наш мали и на криминал ненавикнут народ, опасан као што је за друштво и његове грађане опасан рат.

Један од битних задатака марионетске власти у свакој земљи, па и у нашој, ако бисмо је имали, јесте губљење идентитета. Земље којима се командује споља, релативно се брзо растају са својом историјом, са својом прошлошћу, са својом традицијом, са својим

Пише: Слободан Милошевић
среда, 11 март 2009 20:51

националним симболима, са својим навикама, често и са сопственим књижевним језиком. Невидљива на први поглед, али веома ефикасна и немилосрдна, селекција националног идентитета, свела би га на нешто националних јела, понеку песму и коло, имена националних хероја наденута прехрамбеним производима и козметичким средствима.

Једна од заиста несумњивих последица запоседања територије неке земље од стране великих сила у двадесетом веку је поништавање идентитета народа који у тој земљи живи. Из искуства других земаља види се да народ једва да је у стању да прати брзину којом почиње да употребљава туђи језик као свој, да се идентификује са туђим историјским личностима заборављајући своје, да познаје боље књижевност свог окупатора од своје књижевности, да глорификује туђу историју често се ругајући својој, да личи на друге уместо на себе... Губљење националног идентитета је највећи пораз једне нације, а то се не може избећи у савременом облику колонизације. Осим тога, тај нови облик колонизације искључује, већ по својој природи, сваки услов за изражавање мишљења, испољавање воље, а поготово искључује могућност за стваралаштво било које врсте. Неслободне земље укидају право грађана који у њима живе да слободно изразе своје мишљење, јер би се то мишљење, пре свега, сукобило са неслободом. Отуда је тортуре над мишљењем најдоследнији и најнеопходнији облик тортуре у земљи која је изгубила слободу. А о испољавању воље, разуме се, тек о томе нема ни говора. Манифестовање воље је допуштено само у виду фарсе, испољавају га само скутоноше страних газда. А њихова симулација слободне воље служи као покриће окупатору да је успостави демократију у чије име је и запосео територију туђе земље. Нарочито желим да нагласим, због младих људи, интелектуалаца, научних радника, да су земље лишене суверенитета по правилу лишене и права на стваралаштво, а нарочито на стваралаштво у области науке. Велики центри, велике моћи, финансирају научно стваралаштво, контролишу домашаје и одлучују о примени његових резултата. Зависне државе, уколико имају научне лабораторије и научне институте немају их као самосталне субјекте, већ као испоставе централе која им контролише све, а нарочито домашаје у стваралачком мишљењу и раду. Ти домашаји се морају кретати у границама које у окупирану земљу и окупирани народ неће унети семе побуне или еманципације.

У овом тренутку, пред други круг избора, због сумње Демократске опозиције Србије да може да оствари резултат који им је потребан, припадници врха ДОС-а, новцем унесеним у земљу поткупљују, уцењују и застрашују грађане и организују штрајкове, немире и насиље, не би ли зауставили производњу, сваки рад и сваку активност. Све, разуме се, са циљем да у Србији стане живот и са образложењем да тај живот може поново да почне и да се одвија успешно и добро, када почну да га организују они који овде заступају окупаторске намере, планове и интересе. Наша је земља суверена држава, има своје законе, свој Устав, своје институције. Србија је дужна а и заслужила је да се одбрани од инвазије која јој је припремљена кроз разне облике субверзије.

Не нападају Србију због Милошевића, него нападају Милошевића због Србије

Пише: Слободан Милошевић
среда, 11 март 2009 20:51

А грађани су дужни да знају да учешћем у субверзији којој је циљ спољна доминација над њиховом земљом, односно окупација њихове земље, сносе историјску одговорност за укидање права својој земљи да постоји, али сносе одговорност и за губљење контроле над сопственим животом.

Препуштајући своју земљу другима, туђој вољи, препуштају исто тако туђој вољи и сопствени живот и живот своје деце. И многе друге људе.

Сматрао сам као своју дужност да упозорим грађане наше земље на последице активности које финансирају и подржавају владе земаља НАТО алијансе. Грађани могу да ми верују и не морају да ми верују. Моја је жеља да се у моја упозорења не увере касно, да се не увере тек онда када буде тешко да се исправе грешке које су грађани у својој наивности, површности или заблуди сами учинили. Па ће се те грешке тешко отклањати, а неке можда неће моћи никада да се отклоне.

Мој мотив да изразим своје мишљење на овај начин није уопште личне природе. Два пута сам биран за председника Србије и једном за председника Југославије. Ваљда би свакоме после ових десет година требало да буде јасно да они не нападају Србију због Милошевића, него нападају Милошевића због Србије. Моја савест је у том погледу савршено мирна. Моја савест, међутим, не би била ни најмање мирна ако свом народу не бих, после свих ових година на његовом челу, рекао шта мислим о његовој судбини ако би му ту судбину наметнуо неко други, макар и тако што би народу објашњавао како је такву судбину изабрао сам.

Та заблуда да бира сам оно што за њега бира неко други најопаснија је заблуда и главни је разлог моје одлуке да се јавно обратим грађанима Југославије.

Хвала.